

TUSSEN DRIE VROUWEN

1

Fenne

‘Ik had niet gedacht dat je in het echt nog mooier zou zijn dan op de foto’s. Meestal is het andersom,’ zegt George terwijl hij mijn gezicht aanraakt.

Ik sla mijn ogen neer en glimlach verlegen. Zijn arm gaat opnieuw omhoog. Als zijn hand vlak bij mijn gezicht is, kijk ik hem recht aan. Van zijn stuk gebracht knippert hij met zijn ogen, zijn hand blijft hangen in de lucht.

‘Mag ik?’ vraagt hij beleefd.

Ik knik. Zijn wijsvinger volgt de boog van mijn wenkbrauwen, gaat dan langs mijn neus, naar beneden. Op mijn lippen laat hij zijn vinger rusten. Ik open mijn mond een stukje. Zijn blik schiet heen en weer tussen mijn ogen en mijn lippen, alsof hij bang is iets te missen.

Ik sluit mijn lippen om zijn vinger. Opgewonden volgt hij mijn bewegingen. Traag trek ik mijn hoofd terug, het puntje van mijn tong glijdt over zijn vingertopje. George is zwaarder gaan ademen. Ik kijk hem speels aan.

‘Ik wil je,’ fluistert hij en hij staat op.

‘Nu?’ vraag ik.

‘Bijna.’

Hij houdt zich vast, de boot deint onrustig op de klotsende golven.

Ik bekijk zijn lichaam. Hij is lang en atletisch gebouwd. Het is te zien dat hij goed voor zichzelf zorgt. Ik gok dat hij net de veertig is gepasseerd.

‘Kom,’ zegt hij en hij strekt een hand naar me uit.

George laat me voorgaan. Naast elkaar passen we niet door de smalle gang van het jacht. Ik let op hoe ik loop: elegant plaats ik mijn ene voet voor de andere. De naaldhakken van mijn stiletto’s prikken in de vloerbedekking. Het maakt me onrustig niet te weten wat me te wachten staat, maar ik wil me niet laten kennen. Dat dit een avontuurlijk reisje zou worden werd al snel duidelijk toen ik aankwam in Marrakesh en door een chauffeur naar Essaouira werd gebracht.

‘Hopelijk heb je zeebenen,’ zegt George achter me.

‘Ik hou van de zee. Als kind heb ik veel gezeild,’ zeg ik. Tussen de verzinsels door vertel ik ze soms iets wat waar is.

Hij vertelt over de zeilschepen die hij heeft gehad. Ik luister half, voel hem vlak achter me, denk zijn ogen te voelen branden in mijn rug – mijn jurk is laag uitgesneden en mijn haar opgestoken. Hij kan het niet laten me weer aan te raken, ik durf wel te stellen dat ik hem beval. Zijn vingertoppen glijden langs mijn ruggengraat, zijn hand blijft rusten op mijn heup. Even sta ik stil. Over mijn schouder werp ik hem een verleidelijke blik toe.

George leidt me naar een L-vormige kamer waar stemmen klinken, maar vooralsnog zie ik niemand. De ramen zijn zwarte vlakken, buiten is het donker. Ik kan me voorstellen dat ze overdag uitzicht geven op het eindeloze water waarop we varen. We gaan de hoek om.

Een schemerlamp werpt een zachte gloed over de stijlvolle kamer die overzichtelijk en neutraal is ingericht als een hotelkamer. Een man, ongeveer even oud als mijn date, ligt in zijn boxer op het hemelbed. Zijn witte huid steekt af tegen het violette laken. Hij wordt vergezeld door een vrouw, ze staat met haar rug naar ons toe.

Haar vlecht reikt tot net boven haar stuitje. Beiden slaan geen acht op ons, het is alsof we onzichtbaar zijn.

‘Ik kijk graag,’ licht George me in. ‘Ze zijn op de hoogte.’

Gedwee volg ik zijn voorbeeld en ga op de bank zitten. Die staat zo gedraaid dat we vanaf de zijkant zicht hebben op het bed. Ik vraag me af wie hier meer opgewonden van raakt; het stel dat bekeken wordt, of wij die het stel bekijken.

‘Champagne?’ vraagt hij fluisterend.

‘Liever wodka. Heb je dat ook?’

Hij schenkt zichzelf een glas bubbels in en laat me met een handgebaar weten dat hij zo terug is.

Om mezelf een houding te geven, sla ik mijn benen over elkaar. Mijn jurkje kruipt daardoor iets omhoog. De vrouw voor me begint te dansen. Ze trekt het doorschijnende onderjurkje op en wiegt met haar heupen. Haar handen gaan omhoog, en bewegen boven haar hoofd door de lucht. Het is betoverend om naar te kijken.

Een glas doorzichtige drank verschijnt in mijn blikveld. Ik schrik op. Vlug glimlach ik verleidelijk en pak het aan. We proosten geluidloos. George gaat naast me zitten, onze dijbenen raken elkaar. Hij kijkt me aan met een intense blik. Zijn hand hangt boven mijn been. Opnieuw wacht hij op mijn goedkeuren.

‘Ik snap het wel,’ fluister ik. ‘Dat je graag kijkt.’

En terwijl we kijken naar de dansende vrouw, schuift George zijn hand langzaam richting de zoom van mijn jurk. Hij is weer zwaarder gaan ademen.

Ook de begeerte van de man op het bed groeit zichtbaar. Toch heeft de vrouw hem met nog geen vinger aangeraakt. Ik ben onder de indruk. Hij zegt iets tegen haar wat ik niet versta, waarna haar houding verandert. Geboeid kijk ik toe hoe ze tussen zijn benen op het bed gaat zitten. Haar hand glijdt plagend over de bobbel in zijn boxer. Hij kreunt. Met één hand trekt hij haastig zijn onderbroek naar beneden, met zijn andere hand reikt hij gretig naar haar billen. Maar ze staat snel op. Als een roofdier loopt ze heen en weer,

besluit ze hem. Aan de manier waarop ze haar voeten neerzet, lijkt ze haar eerdere dans te vervolgen. Welke muziek zou ze in gedachten horen?

Ze streelt zichzelf in haar nek, haar hals. Dan laat ze de bandjes van haar jurkje van haar schouders glijden. Soepel valt de stof op de grond. Ze blijft staan om zich te laten bekijken, haar houding trots en zelfverzekerd. Ze heeft een prachtig lichaam. Kleine streepjes striae over haar ronde billen. Volle, peervormige borsten. Haar tepels steken parmantig naar voren.

Georges hand verdwijnt onder mijn jurk. Even verstar ik. Hij streelt mijn slipje, haakt zijn vinger erachter en trekt eraan. Gewillig lift ik mijn billen van de bank. Mijn slipje belandt rond mijn enkels.

‘Blijf wijdbeens zitten,’ fluistert George in mijn oor.

Ik doe wat hij me opdraagt en probeer in te schatten waarmee ik hem verder nog in zijn wensen tegemoet kan komen. Maar als ik hem aan wil raken, duwt hij mijn hand zachtjes weg.

‘Zitten en kijken,’ gebiedt hij.

Ik sidder van de opwinding, vind de manier waarop hij me bijna streng en gedecideerd toespreekt geil. Gespannen wacht ik af. Vanuit mijn ooghoek zie ik hem geïntrigeerd naar het stel kijken. Ondertussen nipt hij van zijn champagne.

De man op bed trekt de vrouw naar zich toe. Zijn vingers glijden over haar huid. Hij pakt haar beet, weegt haar borsten in zijn handen. Ze laat hem zijn gang gaan.

Ook George begint mijn lichaam te verkennen. Hij komt wederom onder mijn jurk uit, zijn hand blijft daar losjes liggen. Meer dan mijn klit verwarmen doet hij niet. Zijn blik houdt hij gericht op de vrouw voor ons.

Ze heeft een condoom gepakt en met haar tanden scheurt ze de verpakking open. Het tuitje stopt ze in haar mond en dan buigt ze voorover, naar het kruis van de man. Met het rubbertje nog in haar mond sluiten haar roodgestifte lippen zich om zijn eikel en met een heerlijk trage hand rolt ze het condoom verder af.

Vervolgens beweegt ze haar hoofd zachtjes op en neer. De man kreunt, luid en zonder gêne. Zijn handen vinden haar hoofd en hij beweegt met haar mee, op en neer. Ze laat hem een tijdje begaan en even lijkt het of ze de controle kwijt is: hij heeft het tempo met zijn handen overgenomen en duwt haar hoofd steeds verder omlaag. Ik zie zijn pik dieper in haar keel verdwijnen. Maar dan slaat ze zijn handen weg en draait ze zich naast hem op haar rug. Ze fluistert iets in zijn oor en spreidt haar benen, de blik in haar ogen hitsig. Hij gaat dicht tegen haar aan zitten.

Georges hand is inmiddels ook weer in beweging gekomen. Langzaam streelt hij mijn klit. Ik geef hem vrij spel. Met zijn vrije hand knoopt hij zijn pantalon open, waarna zijn hand in zijn boxer verdwijnt.

Op bed wordt de vrouw met korte harde stoten gepenetreerd. Ze laat zich meenemen in zijn ritme. Haar gehijg bouwt op en gaat over in gekreun. Ik houd haar gezichtsuitdrukking in de gaten en zie niets anders dan genot. Speelt ze dit? Of ervaart ze het echt zo? Met subtiele aanrakingen spoort ze hem aan. Hij legt haar handen boven haar hoofd en houdt ze daar vast.

Haar ritmische bewegingen, haar geile stem, Georges hand over mijn klit – het windt me op. Ik kreun en zak naar achter, om me aan Georges handen over te geven. Hij vingert me wild terwijl hij zichzelf aftrekt. Nu kreunt hij ook. Ik begin kleine geluidjes te maken.

Voor me zie ik de vrouw met een intense blik naar haar bedpartner kijken. Het brengt hem van zijn stuk, een moment lijkt hij te vergeten te bewegen, om vervolgens in verhoogd tempo de verloren stoten te willen inhalen. Hij gaat tekeer.

George ook, ik merk dat hij bijna klaar gaat komen. Met steeds snellere halen trekt hij zichzelf af, zijn blik houdt hij nog steeds gericht op het stel voor ons. Het vingeren wordt afgeraffeld, zijn vinger vliegt alle kanten op. Ik zeg er niets van, maar blijf kreunen en hem strelen omdat ik zie dat het hem opwindt.

Ik zie het lichaam van de vrouw verslappen, ze neemt niet meer de

moeite de man nog verder te behagen. De man nadert zijn hoogtepunt, haar werk is gedaan. De hitsigheid heeft plaatsgemaakt voor onverschilligheid. Jammer, zonder haar inbreng is het saaie seks. Kreunend komt hij klaar en zakt over haar heen.

Nu hun geluiden zijn verstomd, vallen die van ons des te meer op. Ik hoor mezelf korte, hoge kreetjes uitslaan. George broemt monotoon.

De vrouw staat op van het bed en trekt haar jurkje weer aan. Voor het eerst kijkt ze mijn kant op. Onze blikken kruisen, terwijl ik onverstoord door blijf kreunen. Ze heeft indrukwekkende, diepbruine ogen. Op haar gezicht bespeur ik een lach. Naast me hoor ik George tot een orgasme komen. Snel verbreek ik het oogcontact en fingeer een orgasme. Wanneer George klaarkomt, laat ik opgelucht mijn laatste kreun in een zucht wegsterven.

Ik kus George op zijn wang en sta op om me op te frissen. Snel glip ik de smalle gang in waarin ik de vrouw met de vlecht net heb zien verdwijnen. Wanneer ik de badkamerdeur openduw, staat de vrouw voor de wastafel. Ze heeft een wijde trui aangetrokken die haar vormen verbergt. De wulpse vrouw van zo-even is verdwenen. Met haar vingers woelt ze haar vlecht los. De springerige lokken omlijsten haar gezicht. Ze lijkt daardoor jonger, meisjesachtiger. Ik gok dat we ongeveer even oud zijn – begin twintig. Grijnzend maakt ze plaats voor me.

Het eerste wat ik doe, is mezelf bevrijden van de stiletto's. Mijn pakje peuken voelt leeg, ik doe het open en tel er nog twee. Ik leg mijn aansteker alvast klaar. Dan schenk ik een glas water in. Ik pak een tweede glas en met een handgebaar vraag ik aan de vrouw of ze ook water wil. Ze knikt en bedankt me in het Marokkaans.

De deur zwaait open: een vrouw in een zijden kimono voegt zich bij ons en ze begint vrijwel meteen te praten tegen de andere vrouw. Tussen haar zinnen door kan ze haar lachen nauwelijks inhouden.

Ik luister naar de vreemde klanken van hun taal. Ze kletsen aan

één stuk door en giebelen veel. Onmiskenaar delen ze ervaringen. Grootte en vorm van piemels worden besproken. Bewegingen worden nagedaan. Dat is overal hetzelfde, bedenk ik me. Ik realiseer me dat die uitwisseling belangrijk is. Een soort directe verwerking. Want met wie anders deel je deze ervaringen? Ik ga na met wie ik dat doe. Soms met een collega, als de situatie ernaar is, maar niet écht. Die behoefte heb ik wel, besef ik. Ik mis iemand om mijn seksleven mee te bespreken.

2

Noor

Onwennig kijk ik om me heen. Het geduw zorgt ervoor dat ik al lang niet meer op de plek sta waar Ingrid me achterliet. Mannen in pakken en vrouwen in korte jurkjes bewegen soepel om elkaar heen. Hun elegante, lange benen eindigen in sandaaltjes met hakken zo hoog dat alleen hun tenen de vloer nog lijken te raken. De muziek dreunt door de boxen, ik voel de bas in mijn borstbeen. Wat ongemakkelijk wieg ik mee. Waar is ze toch?

Aan de bar wordt gepraat en gedronken, langs de muren zitten mannen in leren stoelen te lurken aan de waterpijpen die op de tafels staan. Shisha heet dat volgens Ingrid, die dit soort dingen ineens de normaalste zaak van de wereld lijkt te vinden.

Dan zie ik haar staan, leunend tegen de bar. Mijn jeugdvriendin lijkt in haar ultrakorte minirok in maatje xs niet meer echt op de Ingrid die ik van vroeger ken. Twee jaar geleden, toen haar man een baan in Marrakesh kreeg aangeboden, verhuisde ze met haar gezin naar Marokko. Sinds de brugklas hadden onze levens redelijk gelijk opgelopen: we slaagden samen voor de HAVO, we trouwden in hetzelfde jaar en werden nota bene in dezelfde maand voor het eerst moeder. Ook ons gewicht was altijd redelijk gelijk. Maar Ingrid is flink afgevallen sinds ze hier is. Ik trek aan de corrigerende onderbroek die ik onder mijn gestipte jurk aanheb en die onmiskenbaar striemen achterlaat in mijn buik.

‘Waar was je nou?’ val ik tegen haar uit als ik naast haar aan de bar sta. ‘Ik ben je al een halfuur aan het zoeken.’

Als ze niet reageert, zie ik dat ze in gesprek is verwickeld met de man naast haar. Zijn hand ligt op de billen van mijn vriendin, die daar geen enkel probleem mee lijkt te hebben.

‘Ingrid, wat doe je?’ fluister ik in haar oor. ‘Ben je even vergeten dat je getrouwd bent?’

‘Relax.’ Ze spreekt met een dubbele tong. ‘Je moet een beetje ontspannen, Noor.’

Ze pakt een glas van de bar met daarin een lichtgeel drankje en reikt het me aan. ‘Hier, neem een lekker slokje.’

Ik zet het glas terug op de bar en draai me om, mijn rug rustend tegen het koude metaal. Ik wil eigenlijk wel weg hier. Thuis had ik nu lekker met een reep chocola en een groot glas witte wijn op de bank gezeten. Alleen als Peter niet thuis is natuurlijk, want sinds hij zo fanatiek is begonnen met sporten, begint hij elke keer als ik iets lekkers pak te zeuren over het effect van suiker of moet ik luisteren naar een van zijn andere nieuwe voedselinzichten.

Ik leun met mijn arm op de bar om een zo nonchalant mogelijke houding aan te nemen. Ingrid is weer druk in gesprek met de handastelijke man naast haar. Zou het mensen opvallen dat ik hier alleen sta? Dat niemand met mij praat? Ik hoest even zonder dat er een prikkel is die daartoe aanleiding geeft. Misschien moet ik er dan maar in mijn eentje wat van maken. Ik draai me om, pak het gele drankje en sla het in één keer achterover.

‘One more of this.’

De jongen achter de bar knikt.

Nadat ik het tweede drankje heb gekregen, pak ik mijn telefoon uit mijn tas, maak een kort filmpje van de dansvloer en zet het op Instagram. Dan lijkt het nog wat, deze dolle trip naar Marrakesh. Wat zocht ik eigenlijk hier? Ingrid en ik zijn duidelijk compleet uit elkaar gegroeid. Net wanneer ik de telefoon terug in mijn tas wil

stoppen, licht het scherm op. Het is de oppas. *Heb jij misschien iets van Peter gehoord? Het is al laat en ik wilde eigenlijk gaan.*

Hoe laat zou hij thuis zijn? app ik snel terug. Wel vreemd, want hij zou dit weekend thuisblijven bij de kinderen.

Ik open mijn appgesprek met Peter. De laatste keer dat hij online was is bijna drie uur geleden. Gek dat hij me niet heeft verteld dat hij ergens naartoe ging. Zou hij misschien naar dat festival zijn gegaan? Ik graaf in mijn geheugen maar weet het niet meer.

'Hey you!'

Ik kijk op van mijn telefoon. Een lange man met bruin golvend haar staat even verderop naar iemand naast me te wenken. Na een paar seconden maakt hij zich los van het groepje mensen waar hij bij staat en loopt kordaat mijn kant op. Ik doe een stapje opzij om hem de ruimte te geven. Voor mijn neus blijft hij staan.

'Hey you.' Hij herhaalt de woorden die kennelijk voor mij bedoeld waren.

'Eh... bello?' vraag ik terwijl ik in mijn geheugen graaf. Ken ik deze man?

'A beautiful woman like you should never have to drink alone.' Streng kijkt hij naar het drankje in mijn handen alsof ik een zesjarige ben die stiekem een pak koekjes achterover heeft gedrukt.

'Eh... ik ben niet alleen. Ik ben met haar.' Ik wijs naar de plek waar Ingrid net nog stond.

Hij volgt mijn vinger en lacht.

'Hub, she was just not there.' De onverwachte conversatie met deze man ontregelt me dusdanig dat mijn Engels klinkt als dat van een voetballer die zonder mediatraining voor een buitenlandse camera is gezet. Ik schraap mijn keel en zeg, zorgvuldig Brits articulerend, *'Did we meet before? Are you a friend of Ingrid's?'* Ja, veel beter. Ik wil een stap opzijzetten maar wankel even op de naaldhakken die ik van Ingrid heb geleend. Zijn stevige hand pakt mijn arm.

'Val je nu al voor me?'

Ik grinnik, wat een ongelooflijk slechte versiertruc.

‘Hi, ik ben Rahim.’ De charmante verschijning buigt voorover om zich verstaanbaar te kunnen maken ondanks de harde muziek van de club. ‘En jij?’ Zijn adem strijkt langs mijn oor en ik kan zijn nabijheid bijna voelen, wat me een ongemakkelijk gevoel geeft.

‘Eh... Noo... Noor,’ stamel ik terwijl ik een stapje achteruitzet. Hij draait zijn oor naar me toe en maakt met zijn handen duidelijk dat hij me niet heeft verstaan.

‘Noor,’ schreeuw ik in zijn oor. *‘NOOR FROM THE NETHERLANDS.’*

‘Loud and clear,’ antwoordt hij.

Ik lach een beetje gegeneerd. Mogelijk had alleen iets harder praten ook volstaan en had ik zijn trommelvliezen niet hoeven beschadigen.

‘Je hebt een leuke lach, Noor uit Nederland,’ zegt hij met een grijns. ‘En nu gaan we even lekker bewegen.’

En voordat ik goed en wel besef wat er gebeurt, sleurt Rahim me achter zich aan door de mensenmassa richting de dansvloer.

Een paar drankjes later voelen mijn heupen van elastiek. Terwijl ik mijn lichaam laat bewegen op de bonzende beats, voel ik me bevrijd door de alcohol, die mijn remmingen heeft losgeweekt. De laatste jaren dans ik eigenlijk nooit meer en als ik het eens doe, dan is het op kinderdiscomuziek in de huiskamer.

Ik gooi mijn handen in de lucht en sluit mijn ogen. Geen idee wat dit voor muziek is en het maakt me ook niet uit: ik dans als-of niemand me ziet. Voor heel even laat ik mijn zorgen varen en dompel ik mezelf onder in het moment. Een zachte aanraking op mijn arm verbreekt de stilte in mijn hoofd en ik open mijn ogen. Rahim danst voor me en kijkt me lachend aan. Hij legt zijn arm om mijn middel en beweegt al dansend steeds dichterbij me toe. Ik probeer zijn bewegingen te volgen, maar mijn dansspasjes voelen onhandig vergeleken met zijn geroutineerde manoeuvres.

Terwijl mijn gedachten alle kanten op schieten, voel ik nu zijn beide handen om mijn middel en zijn blik boort zich diep in mijn